

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodus Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

De ecclesiastica historia Socratis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

decernitur. additur sane in illo Concilii decreto etiam de Spiritu sancto plenior disputatio, ut eiusdem substantiæ & diuinitatis, cuius Pater & Filius, etiam Spiritus sanctus crederetur, eo quod pullularent denuo, qui eundem Spiritum sanctum a glorificatione Patris & Filii separarent.

Constantinus reuerendissimus diaconus & notarius legit.

De ecclesiastica historia Socratis.

Photinus Sirmii quondam episcopus discipulus erat Marcelli Ancyranus; & ipse purum hominem dicebat Dominum, sicut & Marcellus.

Rurfus ipse legit de ecclesiastica historia Socratis: Qui autem in Sardice conuenerant, * primum quidem horum damnare uesaniam; & terminum fidei Nicænae corroborantes, inæqualitatem respuunt & anathematizant. Reddiderunt autem thronos Paulo & Athanasio, nec non & Marcello Ancyrae rationem reddenti ac dicenti, quod non fuerint intellecta quæcumque in libris exposuerit; præsertim cum ipse eos qui dicebant Dominum purum hominem, auerterit.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Iam plurimi canonici libri & synodici atque paterni relecti sunt: & ex hæresi conuersos docuerunt nos recipere, nisi forte maligna in eis fuerit noxa reperta.

Sancta Synodus dixit: Bene fecisti, domine, tam per epistolas, quam per synodica conscripta docendo nos hæreticorum agnoscendam receptionem.

δὲ πᾶσι ἐπὶ τῆς διύσεως. προσετέθη δὲ καὶ πλεῖστεν αὐτοῖσιν καὶ τὰ περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, διὰ τὸ ἀναφυλῶσαι πάλιν τῶν χωρῶντας αὐτὸ τῆς δοξολογίας.

Κωνσταντῖνος ὁ ἀλαβείστος διάκονος καὶ νοτάριος ἀνέγνω.

Ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας Σωκράτους.

Φωτεινὸς ὁ τῆς Σιρμίου χυοῦργος ἐπισκοπῶν μαθητὴς τοῦ Μαρκελλοῦ τοῦ Ἀγκύρας, καὶ αὐτὸς ψιλὸν ἀνθρώπον κύριον ἔλεγε, ὡς ὁ Μαρκελλός.

Καὶ αὐτὸς ὁ αὐτὸς ἀνέγνω ἐκ τῆς αὐτῆς ἱστορίας: Ἐν τῇ Σαρδικῇ ἐρήμιῳ αὐτῶν * καταδήσαν, ὅρον ἢ πείσεως τῶν ἐν Νικαίᾳ ἐκύρσαν, ἔπειτα ἀνόμοιον ἐκβάλλοις ἐκ αἰαθεμαπέριον. ὁποδοῖσασι δὲ τῶν θεῶν Πάυλω ἐκ Ἀθανασίῳ, ἐπὶ γὰρ μὲν καὶ Μαρκελλῶ τῶν Ἀγκύρας ὁποδοῖσασιν καὶ λέγοντι, ὡς ἐκ ἐνοήθησαν ἀπὸ ἐν βίβλοις ἔξέδοτο· ἐπεὶ καὶ αὐτὸς τῶν λέγοντας ψιλὸν ἀνθρώπον κύριον ὁποδοῖσασιν.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· ἦδη πλείστα κανονικαὶ βίβλοι, καὶ συνοδικαὶ, καὶ πατριακαὶ ἀνεγνωσθησαν· καὶ τῶν ἔξ ἀίρεσεως ἐπιστρέφοντας ἐδίδαξαν ἡμᾶς δεχόμεναι, ἐὰν τις αἰψά πονηρὰ ἐκ ἐστὶν ἐν αὐτοῖς.

Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπε· χαλῶς ἐποίησας δέασοπι, διὰ τὸ ἐπιστολῶν ἐκ συνοδικῶν συζητημάτων διδάξαι ἡμᾶς πλεῖστον αἰρετικῶν ὁποδοχίῳ ἐπιτηνάσκων.

* indicta
causa illos
damnaue-
re,

* κατὰ τὴν
αὐτὴν

ANNO
 CHRISTI
 787.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπε· τῆς ἀγίου Ἀθανασίου τὸ ἀναγνωθῆν καὶ πάλιν ἀναγνωθῆτω.

Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· ἀναγνωθῆτω καὶ πάλιν κέλεισιν τῆς ἀγίου πατρὸς ἡμῶν.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· ὅτι ἀπίστεως τῆς βλαβέσεων μοναχῶν ἀναγνωθῆτω.

Στέφανος ὁ βλαβέσεως μοναχὸς ἐ βιβλιοφύλαξ ἀνέγνω τὸ ἀγίου Ἀθανασίου πρὸς Ρουφινιδῶν, ὡς παροργισαί.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπε· καθὼς παροργισαί, οὕτως ἐστὶν ὁ νοῦς τῆς πατρὸς ἡμῶν.

Οἱ βλαβέσατοι μοναχοὶ εἶπον· ἡμεῖς καὶ παροργισαί ἐπιμῶν ὁ δὲ ἀδελφοὶ δοῦλοι τῆς ἀγιοσωμῆς ἡμῶν, ὅτι εἰ πῶς δέχονται αἱ ἀγία καὶ οἰκουμένη καὶ σύνοδοι, εἰ μὴ πῶς ἐστὶν ἀπίστεως, δεχόμεθα.

Πέτρος ὁ Θεοφιλέστατος πρεσβυτέρος καὶ τόπον ἐπέχων τῆς ἀποστολικῆς καθεδρᾶς Ἀδριανοῦ πάπα Ῥώμης εἶπε· ποῦτο βιβλιῶν ἐστὶ καὶ ἔτι ἐν Ῥώμῃ ἔξοριστος τῷ Μακάριος ὁ αἰρετικός ὑπὸ τῆς ἀγίας ἐκκλησίας καὶ πᾶσα ἐκκλησία ἡμερῶν ἔδωκεν ἀπὸ διωρέτου ὅτι ἀγίοις πατῆρ ἡμῶν πάπας Βενέδικτος, καὶ καθ' ἡμέραν ἀπέλυε πρὸς αὐτὸν Βονιφάτιον ὁ κωνσταντινουπόλιτος, καὶ νοσητικῶς ῥήμασιν ἐδίδασκεν αὐτὸν ἐν τῆς θείας γραφῆς· καὶ οὐδέποτε ἠδέλησε διορθώσαταί. ποῦτο δὲ ἐπίσει πρὸς τὸ πείσμα αὐτὸν ἐδέξαται.

Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· εἰ μὲν ὁλοφύτως κατὰδοιντο ὁ δὲ ἐξετάζομενοι ἐπίσκοποι, χάρις τῷ θεῷ καὶ αὐτοῖς. εἰ δὲ ὑποσουλῆται ἔχουσι, κρινεῖ
 Concil. Tom. 19.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Sancti Athanasii denuo legatur quod lectum est.

Sancta Synodus dixit: Legatur secundum iussionem sancti patris nostri.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Ad petitem reuerendissimorum monachorum legatur.

Stephanus reuerendissimus monachus & librorum custos legit, sancti Athanasii ad Rufinianum, sicut scriptum est.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Quemadmodum praediximus, ita est sensus patris nostri.

Reuerendissimi monachi dixerunt: Nos & prius diximus indigni serui sanctitatis vestrae, quia quicquid recipiunt sanctae & vniuersales Synodi, recipimus; nisi fuerit aliquid, quod obfistat.

Petrus Deo amabilis presbyter & locum retinens apostolicae cathedrae Hadriani papae Romae dixit: Hoc perspicuum est. etenim Romae in exilio erat Macarius haereticus a sexta Synodo missus; & quadraginta dies dedit ei spatium sanctae memoriae pater noster papa Benedictus, & per singulos dies mittebat ad eum Bonifacium consiliarium suum, & commonitoriis verbis docebat eum ex diuina scriptura: & nunquam voluit corrigi. hoc autem faciebat, vt persuaderet & reciperet eum.

Sancta Synodus dixit: Si toto animo consentiunt qui examinantur episcopi, gratias Deo & ipsis. Si vero dolositate ha-

bent, iudicet Deus super illos, quemadmodum super Arium & Nestorium.

Episcopi qui discutiebantur, anathematizauerunt se, dicentes: Quia non fumus sub dolo; sed si non confessi fuerimus, sicut catholica ecclesia, anathema habeamus a Patre & Filio & Spiritu sancto.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Proposita prosequamur.

Petrus Deo amabilis presbyter & locum retinens sanctissimi papæ Romani, dixit: Vt aiunt historiographi, sanctus Meletius ab Arianis est ordinatus, & ascendit super ambonem, & prædicauit homouision. Ordinatio autem eius non est repudiata.

Theodorus sanctissimus episcopus Catanæ, & qui cum eo erant episcopi Siciliae, dixerunt: Verum dicit archipresbyter apostolicæ cathedræ.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: In nullo sanctos patres inuenimus dissonare, sed ut eiusdem spiritus omnes existentes, idem ipsum docent & prædicant. Sed veluti quamdam dispensationem excogitans sanctus pater Athanasius ita exposuit. Vnde iudicauit illos in clero suscipi, qui non essent magistri hæreseos.

Reuerendissimi monachi dixerunt: Quidquid iudicatum est in medio vestræ sanctæ Synodi, suscipimus.

Sancta Synodus dixit: Speramus quia post Synodum nemo peruertetur, iuxta quod in ipsi anathematizauerunt: quia

* Gr. depositionibus

* condescensionibus suis semetipsi anathematizauerunt: quia

ἐπ' αὐτοῖς ὁ θεὸς, ὡς ἐπὶ Ἀρείου καὶ Νεστορίου, ἐτῆ ὁμοίων αὐτοῖς.

ANNO CHRISTI 787.

Οἱ ἑπτὰ ἱερωὶ ἐπίσκοποι ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς λέγοντες ὅτι ἐκ ἐσμέν ἐν ἰσχυρότητι· ἀλλ' ἐὰν μὴ ὁμοεὐχῶμεθα, καθὼς ἡ καθολικὴ ἐκκλησία, ἀνάθεμα ἐχόμεθα διὰ τὸ τῆ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ ἐτῆ ἀγίου πνεύματος.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· ἐχόμεθα τῆς περὶ κειμένων.

Πέτρος ὁ θεοφιλέστατος πρεσβύτερος καὶ τοπιτηρητὴς Ἀδριανοῦ τοῦ ἀγιωτάτου πάπα Ῥώμης, εἶπεν· ὡσαύτως Φασὶν ἡ ἰσορροπία, ὁ ἀγιος Μελέτιος ὑπὸ τῆς Ἀρειανῶν ἐχρηστονήτη, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμβωνοῦ, ἐκλήρυξε τὸ ὁμοούσιον· ἡ δὲ χριστολογία ἐκ ἀπεδοκιμάθη.

Θεόδωρος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος Κατανῆς, ἐτῆ αὐτῶν ἐπίσκοποι Σικελίας εἶπον· ἀληθῶς εἶρκεν ὁ περὶ πρεσβυτέρου τῆς ἀποστολικῆς καθεδρᾶς.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· κατ' αὐτὸν τῶν πατέρων διέσκομεθα διαφωνοῦντας, ἀλλ' ὡς τῆ αὐτῆ πνεύματος ὄντες πάντες τὸ αὐτὸ κηρύττοις ἐδιδάσκουσιν. ἀλλ' ὡς οἰκονομίαν πρὸς ἑπινοῶν ὁ πατὴρ ἡμῶν Ἀθανάσιος, οὕτως ἐξέδετο. ὅθεν ἐκρινεν αὐτῶν δεχόμεθα εἰς τὴν κλήρον, ὅσοι ἐκ εἰς διδάσκαλοι τῆς αἰρέσεως.

Οἱ βλαβεράτοι μοναχοὶ εἶπον· * εἰ π ἐκρίθη ἀναμίστον τῆς ἀγίας ἡμῶν σωόδου, δεχόμεθα.

Ἡ ἀγία σωόδος εἶπεν· ἐλπίσωμεν, ὅτι μὴ πρὸς σωόδου οὐδεὶς διαστραφῆσεται, καθὼς ἐν ταῖς κατεδέχον αὐτῶν ἐαυτῶν ἡ ἐπίσκοποι ἀνεθεμάτισαν

ANNO
CHRISTI
787.

ὅτι ἐὰν ἐπιστρέψωμεν ἐπὶ τὴν προ-
ῆραν αἵρεσιν, αἰατεθραπισμένοι καὶ
καθηρημένοι ἐσμέν.

Κωνσταντῖνος ὁ θεοφιλέστατος ἐπι-
σκοπος Κωνσταντίας τῆς Κωνσταντινουπό-
λεως πανήρε δέσποτα, εἰ μὲν ἐπιφέροντα
λιβέλλοις, ἐπιδότω· εἰ δὲ μὴ, ποιήτω-
σαν, καὶ εἴθ' οὕτως κρινεῖ ἡ ἀγία σω-
δὸς ἐπὶ αὐτοῖς.

Οἱ δὲ ἐφασαν ἐξ ἑαυτῶν τῶν λιβέ-
λλοις ἐπιμίμει, ἔδωκεν δὲ αὐτοῖς.

Οἱ ἐν δόξῃ πατρὶ ἀρχόντες εἶπον· ἐ-
χρησι τῶν λιβέλλοις αὐτῶν μὴ χεῖρας,
καὶ ἐπιμίμει εἰσι τῶν ἐπιδοτωσάντων.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-
χος εἶπεν· ἐν τῷ τέως τῶν ἱεροσολιτι-
κῶν τῶν πατριάρχων ἐπιμύθησιν κα-
κόνων ἀναγνωσθέντων.

Κοσμάς ὁ βλαβέστατος διάκονος ἐ-
νοτάριος τῆς πατριαρχείου ἀνέγνω.

Ἐκ τῆς βίβλου τῆς οὐνοῦ πατρὸς
ἡμῶν Σάββα.

Τῆς πόλεως ἀγίας καὶ οἰκουμένης
πέμπτης συνόδου τῆς ἐν Κωνσταντινου-
πόλει συναθροισθείσης, κοινῶς ἔκαστο-
ν καὶ καθ' ἑαυτὸν ἐβλήθησαν ἀναθέματα Ω-
ρελίχθους τῆς Θεόδωρος ὁ Μοινοεσίας,
ἔκαστος τῶν πατρῶν παρξίως ἔδοξα πα-
στάσεως Εὐαγγέλιον καὶ Διδύμου εἰρημίδα,
παρόντων τῶν πατριαρχῶν,
καὶ τούτοις συναινουμένων. τῶν μὲν ποι-
ησάντων ἐν τῇ βασιλεύσει Ἰουλιανῆς
ἐν ἱεροσολύμοις τὰ ἐν τῇ συνό-
δῳ παραθέντα, καὶ πάντων τῶν κατὰ
Παλαιστίνην ἐπισκοπῶν καὶ ἐπι-
μαρτυρῶν βασιλευσάντων καὶ κερσοσάν-
των, πλὴν Ἀλεξάνδρου ἑβίλλης, ἔ-
διὰ πόδῳ τῆς ἐπισκοπῆς ἐκβληθέντος,
καὶ ἐν τῷ Βυζαντίῳ ἐκ τῆς σεισμῶν κα-
ταχθέντων. ④ μὲν Νεολαυεῖται

si reuersi fuerimus ad priorem
hæresim, depositi simus.

Constantinus Deo amabilis
episcopus Constantiæ Cypri di-
xit: *

* Gr. addit.
Sacratissi-
me domi-
ne, si qui-
dem defe-
runt libel-
los, dent: sin-
minus, fa-
ciant. atque
ita iudica-
bit sancta
Synodus de
ipsis. At illi
dixerunt: Ha-
bemus libel-
los para-
tos, & da-
bimus illos.
* Gloriosif-
fimi princi-
pes dixe-
runt: Ha-
bent libel-
los suos
præ mani-
bus,

*Habent libellos suos præ ma-
nibus, & parati sunt dare.

Tarasius sanctissimus patriar-
cha dixit: Interim reliqua de
proposita sanctorum quæstione
Canonum legantur.

Cosmas reuerendissimus dia-
conus & notarius & cubucle-
sius venerabilis patriarchii le-
git.

De vita sancti patris nostri
Sabbæ.

Sanctæ venerabilis quintæ
Synodi, quæ Constantinopoli
congregata est, communi
& vniuersali summissi sunt a-
nathemati Origenes & Theo-
dorus Mopsuestiæ, & ea quæ
ab Euagrio & Didymo * di-
cta sunt, de eo videlicet, quod
ante substantiam fuisse perhi-
bebant, & quod de restitutio-
ne in statum pristinum fateban-
tur, consentientibus & præ-
sentibus quatuor patriarchis.
Cum autem Deo conferuandus
imperator noster misisset Hie-
rosolymam ea quæ in Synodo
gesta sunt, & omnes episcopi
Palaestinae manu & ore confir-
massent & roborassent, præter
Alexandrum Abillæum, qui ob
hoc ab episcopatu proiectus, &
Byzantii a terræmotu obrutus
est: noui quidam Laurenses a
M iij

* dicta sunt
de præxi-
stentia &
restitutio-
ne,

ANNO
CHRISTI
787.